

Un institut multicultural

Ex-alumnes
premiats a la URV

Revista de l'IES Campclar

Número 18

Gener de 2008

La Ven Jove

Estudiants actius

La Ven Jove

Revista de l'IES Campclar

EDITA

Departament de llengua
Catalana i Literatura

DIRECCIÓ

Jordi Tiñena

REDACCIÓ

Sonia de la Cocepción
Alba Díaz
Alexia Ferré
Rossi Oliva
Noelia Rodríguez

laveujove@hotmail.com

COL·LABOREN

Jénnifer Abrio
Raoua El Wadiri
Sergio Espadas
Montserrat Esporrín
Vivienne Feske
Gilbert García
Irene Montiel
Cindy Rocío Orellana
Mireia Pérez
Mónica Sánchez
Andrea Talmaciú

SUMARI

LA NOTÍCIA

Póquer d'asos: ex-alumnes de l'institut
distingits per la URV
Pg. 3

REPORTATGE

Reciclatge per a un món sostenible
Pg. 4

SORTIM

Activitats fora del centre
Pg. 6

EDITORIAL

Una nova realitat s'imposa i l'excepció s'ha convertit en regla. El que fa alguns anys era un fet aïllat és avui part de la normalitat de l'Institut. En aquest curs, a les nostres aules conviuen **nois i noies de 17 nacionalitats**, provinents de gairebé tots els continents. No té gaire sentit amagar les dificultats lògiques que aquest fet origina i encara menys camuflar-les sota l'apel·lació als bons sentiments i als principis políticament correctes. En alguns casos, especialment amb els grups de nouvinguts més allunyats culturalment, la convivència es construeix des de la distància i l'aïllament, i amaga sovint actituds de rebuig. N'hi ha prou a donar un cop d'ull al pati i escoltar els alumnes per adonar-se'n. Som conscients que el procés de construcció d'una societat multicultural de sòlids valors democràtics serà llarg i complex. El sistema educatiu hi juga i hi ha de jugar un paper important, si bé no únic. En aquest camí, els sistemes escolars d'acollida resulten fonamentals i les actuals Aules d'Acollida, tal com estan concebudes, són clarament insuficients.

Que la Universitat Rovira i Virgili atorgui fins a **tres premis de final de carrera i un de doctorat** a ex-alumnes del nostre Institut no pot sinó produir-nos una immensa satisfacció. Constitueixen un estímul per continuar apostant pel rigor i l'exigència en el camí de l'excel·lència educativa, enmig de les dificultats, especialment en el tram de l'ensenyament obligatori, amb l'horitzó de recuperar i mantenir el prestigi de què sempre ha gaudit l'Institut i que ha trontollat els darrers anys coincidint amb els canvis del nostre entorn social i el del sistema educatiu.

Les **activitats extraescolars** proposades pels Departaments i Seminaris i aprovades pel Consell Escolar són un element essencial en el procés de formació dels nostres alumnes en la línia ara esmentada. Formen part, també, de la nostra tradició. És evident que suposen un esforç suplementari per al professorat, que no sempre és reconegut com cal. Enguany novament n'hi ha planificades una gran quantitat: visites a museus i exposicions, anades al teatre, excursions i estades fora, conferències i un llarg etcètera que demostra que el centre està viu i que bona part del professorat s'hi implica malgrat les dificultats ben conegudes. Com a novetat, aquest curs, els de 1r de BAT fan un intercanvi amb un institut francès. És un camí que no volem abandonar.

ENTREVISTA

Una estona amb Estrella Nieto
Pg. 8

FORA DE L'INSTITUT

No tot és estudiar
Pg. 10

BREUS

Pg. 11

MEDIACIÓ

Resoldre els conflictes dialogant. Con-
versa amb Adela López
Pg. 12

EL TEMA

Un Institut multicultural: 17 nacionali-
tats a l'IES Campclar
Pg. 13

LA CONTRA

Què fan els ex-alumnes. Entrevista a
Jordi Navarro
Pg. 16

PÓQUER D'ASOS

La universitat Rovira i Virgili **premia** quatre **ex-alumnes** de l'Institut

El passat dia 14 de setembre de 2007 es va celebrar al palau Firal i de Congressos de Tarragona l'acte d'inauguració del curs acadèmic de totes les universitats catalanes amb la presència del president de la Generalitat, José Montilla, l'alcalde de la ciutat, Josep Felix Ballesteros, i el rector de la universitat, Francesc Xavier Grau, amb la presència dels rectors i dels presidents dels Consells Social de totes les universitats. Durant aquest acte la URV va fer públics els Premis Extraordinaris de Final d'Estudis i els Premis Extraordinaris de Doctorat. 2005-2006.

Entre els premiats hi havia quatre ex-alumnes del nostre institut:

Jaime Jesús Biosca, Premi Extraordinari de Final d'Estudis d'Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes.

Raúl Cosano, Premi Extraordinari de Final d'Estudis de Periodisme.

Sergio Gil, Premi Extraordinari de Final d'Estudis d'Enginyeria Tècnica Industrial en Electrònica Industrial.

Javier Angel Domingo, Premi Extraordinari de Doctorat del Departament d'Història, Història de l'Art i Geografia.

Els Premis Extraordinaris de Final d'Estudis es concedeixen a llicenciats i diplomats que han obtingut la mitjana més alta d'expedient acadèmic. Els de Doctorat, als doctors que han obtingut un excel·lent cum laude per unanimitat en la defensa de la seva tesi.

Jaime Jesús Biosca, al centre, i Sergio Gil, amb el president de la Generalitat, José Montilla.

Jaime, que s'ha llicenciat ja en Enginyeria Superior d'Informàtica, és ara a París treballant com a investigador/desenvolupador a la ENST.

Xavier Àngel Domingo rep el premi de mans de l'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros.

L'any 2004 va guanyar el PREMI D'INVESTIGACIÓ ARQUEOLÒGICA PONS D'ICART, dels premis Ciutat de Tarragona, amb el treball *Capitells corintis a la província Tarraconense (ss. I-III dC)*. En l'actualitat és a Roma, dedicat a la investigació arqueològica

Jaime Jesús Biosca i Sergio Gil celebren el premi amb els amics i també ex-alumnes José Antonio Encinas, Diego Fernández i Francisco Bea, i amb l'ex-director de l'Institut Rafael Pérez.

Raúl Cosano rep el premi de mans de l'escriptora Rosa Regàs. Actualment està treballant a la secció d'esports del Diari de Tarragona, i ha començat el Doctorat en Comunicació a la URV

Rossi Oliva i Noelia Rodríguez

RECICLATGE PER A UN MÓN SOSTENIBLE

L'institut s'hi apunta

El reciclatge és un procés d'utilització d'un element que en arribar al final de la seva vida útil pot ser reutilitzat. També es poden reutilitzar parts d'articles que ja s'han fet servir, però que admeten un ús addicional d'alguns dels seus components o elements. Això es la recollida selectiva.

Aquí, al nostre institut, també ho fem des de fa 15 anys. A la sala de professors hi ha dos contenidors: un de paper i un altre per a cartutxos d'impressora. Als lavabos de les noies hi ha contenidors per a compreses i tampons. I al vestíbul, al costat de consergeria, trobem un contenidor per a piles.

Una vegada recollit, el cartró es llença al contenidor de fora el carrer, mes o menys uns 50 quilos a la setmana. Els cartutxos els vénen a buscar cada 3 mesos aproximadament i les piles es porten a la deixalleria (al polígon de Constantí). I les compreses les recull una empresa que ens deixa 7 contenidors i els vénen a buidar una vegada a la setmana.

Tampoc s'ha de fer un gran esforç per reciclar! Només cal deixar-ho al lloc corresponent!

Col·labora perquè l'institut estigui net!

A la ciutat de Tarragona ja fa anys que es fa la recollida selectiva:

Vidre

El vidre representa el 8% en pes dels residus municipals generats i es tracta d'un material fàcilment recuperable. El vidre es pot reutilitzar o bé reciclar conservant les seves qualitats inicials.

Paper i cartró

El paper i el cartró representen el 25% en pes dels residus municipals generats a Catalunya. La recollida selectiva del paper i cartró té com a objectiu final possibilitar-ne el reciclatge i així estalviar energia i matèries primeres.

Envasos lleugers

Els envasos lleugers representen aproximadament el 21% en pes dels residus municipals generats a Catalunya. Els envasos lleugers poden classificar-se principalment en tres grups diferenciats: metalls (formen part d'aquest grup les llaunes fèrriques o de llautó i les d'alumini, que normalment contenen productes alimentaris, i els esprais), cartró per a begudes i plàstics.

Restes de menjar i de la cuina

Restes de fruita i verdura

Paper de cuina i towallons bruts

Restes de carn i peix

Closques d'ou, fruita seca i altres

Restes de jardineria

Les restes vegetals o de poda molt voluminoses s'han de dur a les deixalleries municipals.

Piles

Les piles contenen alguns metalls pesants com el mercuri, el cadmi o el plom, que són potencialment perillosos per a la salut i el medi ambient. Si les piles s'aboquen al medi incontroladament, l'aigua de pluja pot arrossegar els metalls cap als cursos subterranis d'aigua i, des d'aquests, cap als rius i el mar, amb la possible afectació d'éssers vius. En cas de cremes incontrolades els metalls es poden vaporitzar i dispersar per l'aire i, quan plou, ser arrossegats cap a terra i cap a cursos d'aigua. La major part dels metalls pesants són bioacumulatius i passen d'un organisme a l'altre a través de la cadena alimentària. Per això, les piles es consideren residus especials i estan subjectes a una recollida i tractament específics.

Medicaments

Els residus de medicaments de procedència domèstica són aquells medicaments sobers o caducats i els seus envasos, buits o no, que es generen als domicilis de particulars. Els medicaments no són un residu qualsevol sinó que donades les seves característiques requereixen una recollida selectiva específica per garantir-ne una adequada gestió.

Residus orgànics

S'han de recollir en bosses que siguin compostables.

Per garantir als usuaris que les bosses utilitzades per a la recollida selectiva de la fracció orgànica són totalment compostables, el Departament de Medi Ambient i Habitatge les homologa i identifica mitjançant el Distintiu de garantia de qualitat ambiental (categoria compostable).

La deixalleria municipal

A la deixalleria de Tarragona podem llençar de forma selectiva tots aquells residus per als quals no hi ha uns contenidors específics al carrer o un sistema de recollida als establiments comercials.

Amb un simple cop de cotxe o un petit passeig, els veïns de Tarragona podem classificar els diferents tipus de residus domèstics i dipositar-los selectivament en contenidors separats. Només amb un simple gest podem fer, entre tots, que Tarragona sigui una ciutat encara més neta i endregada. Els residus, un problema que només entre tots podem solucionar.

Deixalleria Municipal

Pol. Ind.31 Ctra. T-721(de Tarragona a Alcover) Parc. 59

43120 – Constantí. El Tarragonès – Catalunya - Espanya

Ja ho sabeu. Amb un simple cop de cotxe o un petit passeig, vosaltres mateixos podeu portar els vostres residus domèstics i dipositar-los selectivament.

Alba Díaz

Visita al Cosmocaixa

El dia **21 de Novembre** els alumnes de **primer i segon de Batxillerat científic i tecnològic**, acompanyats de les professores Estrella Nieto i Adela López, vam gaudir d'una excursió al museu CosmoCaixa de Barcelona.

En primer lloc vam visitar el planetari on vam tenir l'oportunitat de con-

de la història com Isaac Newton, Einstein o Pascal entre molts altres. Des del principi de l'univers, fa 13.700 milions d'anys han passat quatre grans efemèrides: la primera, l'origen de la matèria, la segona, l'aparició del primer organisme viu, la tercera, la conquesta de la intel·ligència simbòlica, i la quarta, l'emergència de la civilitza-

100 espècies al nostre planeta. La biodiversitat és un dels tresors de la natura que cal conèixer i protegir. Després d'aquesta visita lliure al museu vam veure una obra de teatre, *Què està pensant, professor Einstein?*. Aquest espectacle recull tres instants de la vida del científic alemany. Un Albert Einstein ja madur, fent un recorregut del que ha estat el seu pensament científic, es qüestiona sobre quina és la pregunta essencial que s'ha de fer la ciència: el què?, el com?, el per què? i el per a què?.

L'any 1905, un jove Albert Einstein, desconegut encara en el món científic, escriu cinc articles que revolucionaran la física del segle XX. Però, quina ha estat la transcendència d'aquesta revolució? Un Einstein de cinc anys es sorprèn i es qüestiona per quelcom que no comprèn: es fa la primera pregunta científica.

Acabada la representació hi va haver un col·loqui en el qual vam poder parlar sobre els aspectes claus per apropar-se al pensament científic.

Després de dinar vam fer una visita guiada a l'espectacular Sagrada Família, projecte arquitectònic d'Antoni Gaudí (1852-1926) encara no finalitzat.

Mireia Pérez

templar el cel i viatjar tant en l'espai com en el temps observant l'univers des de diferents perspectives, gràcies al seu sistema de simulació astronòmica en tres dimensions. A continuació vam fer una visita per l'interior del museu on experiments, peces reals i éssers vius et proposen un viatge apassionant per l'evolució de la matèria i les experiències dutes a terme pels grans matemàtics, físics i químics

ció, totes elles patents en l'exposició.

A destacar en aquest gran recorregut, la singular proposta del bosc inundat, únic a Europa, que és una rèplica exacta d'un tros de bosc inundat de la selva amazònica brasilera de més de 1000 m2. Podem gaudir també de la visió subterrània, l'aèria, la pluja tropical..., tot integrat enmig de la flora i la fauna típiques de la zona. Cada dia desapareixen més de

Teatre per als de 1r de BAT

El passat dia **28 de novembre** els alumnes de 1 de Batxillerat vam fer una sortida al "Palau Firal de Congressos" de Tarragona a veure una obra de teatre que es titulava *Actuem tots junts*, sobre la seguretat vial del joves. Vam sortir a les 9:30 del matí de l'institut acompanyats de les profesores Mª José Vicente i Estrella Nieto, agafàrem l'autobús municipal per arribar-hi; una vegada allí ens van fer passar al teatre i començà l'obra.

Va ser molt interessant i ens va agradar molt, tractava sobre tres joves que sortien de festa i tot seguit morien en un accident, saps però que moren i quines en són les conseqüències?

Després de l'obra vam mantenir un debat amb els actors.

Sonia De la Concepción

Excursió al riu Glorieta dels de 2n d'ESO

25 d'octubre de 2007. A les 9:30 vam agafar el bus i a les 10:30 ja estàvem allí. El nostre professor Ernest Rodríguez ens va explicar els tipus de roques que hi havia.

Quan vam emprendre el camí vam trobar un arbre anomenat arboç. Alguns alumnes vam poder tastar les seves fruites: les cireres d'arboç. Pel camí vam veure un molí fariner i ens van ensenyar com funcionava. bom treballaven, etc...

Vam parar a esmorzar i després vam fer una activitat: trobar i classificar les plantes assenyalades amb uns números.

Després vam haver de caminar bastant, però una alumna no va poder pujar i vam haver de baixar tots. Més tard els professor, l'Ernest i en Pep Lavilla, ens van ensenyar el riu Glorieta i hi vam parar a menjar. Ens va agradar molt la sortida.

Vam descansar una mica i vam tornar cap a l'institut.

Irene Montiel

Teatre per als de 2n de BAT

El dilluns **19 de novembre de 2007** els alumnes de segon de batxillerat vam anar a l'auditori de la Caixa Tarragona per presenciar una adaptació de la novel·la *Amor y pedagogía* de Miguel de Unamuno.

Van sortir de l'institut pasades les deu del matí i l'autobús ens van deixar a prop de la porta de l'auditori i on vam haver d'esperar ja que vam arribar d'hora.

Un cop dins, tots els seients es van omplir d'alumnes procedents d'altres instituts, que com el nostre, van anar a gaudir de l'obra interpretada pels dos personatges principals: el fill *Apolodoro* i el pare *Ávito Carrascal*.

Un petit col·loqui dels actors i del presentador amb els espectadors va donar el punt i final a l'adaptació que va tenir una durada aproximada d'una hora. Un cop fora, els alumnes vam tornar a agafar l'autobús de tornada cap al centre per fer l'última classe del dia.

Sergio Espadas

Visita a la Fira de la Ciència

El passat **14 de novembre** de 2007 els alumnes de 2n de Batxillerat vam anar al Palau de Congressos de Tarragona amb l'objectiu de conèixer les possibles sortides acadèmiques que ens esperen en acabar aquest curs, a la Fira de la

Ciència organitzada per la nostra universitat, la URV. En ser allà, van assignar-nos un guia després de fer dos grups, els del bat. Humanístic i els del científico-tècnic, i vam començar la jornada i vam anar a fer els tallers que havíem escollit dies abans a classe. Un cop acabats ens van deixar via lliure per informar-nos sobre el que més ens agradés. Hi havia stands de totes les facultats de la Universitat. En cadascun d'ells hi havia diverses activitats a fer i una pila d'obsequis: bolígrafs, motxilles, retoladors fluorescents i tot un plegat d'estris pràctics per a classe, i fins i tot mandarines (i ben bones que eren!) i un twister, ...

En definitiva, gran quantitat d'interessants activitats que van ajudar-nos i a la vegada encuriosir-nos per a un demà cada vegada més proper.

Mónica Sánchez

UNA ESTONA AMB ESTRELLA NIETO

Tots els dies ens creuem pels passadissos de l'institut amb una nombrosa quantitat de

professors. Però realment els coneixem? La revista, entre tots els professors, ha triat Estrella Nieto per ocupar la secció de l'entrevista. Una dona molt implicada en l'institut, exigent, treballadora i amb molt caràcter, que ens ha donat molt de què parlar.

Sabem que ha sigut una de les coordinadores principals de la celebració del 25è aniversari de l'Institut, celebrat el curs passat. En aquesta secció ens explica una mica les activitats que es van fer i la seva valoració personal.

- Quines activitats s'han fet amb motiu del 25è aniversari?

A més d'exposicions, conferències, jornades culturals, destacaria el Concert al Teatre Metropol, el Recital de Poesia Espanyola, l'espectacle multicultural, la trobada dels ex-alumnes, l'exhibició de balls de saló, la jornada esportiva i el Concert de la Banda Municipal de Tarragona...

- Com valores la seva organització i la participació de la gent?

Bé, però tot es millorable.

- Quina creus que ha sigut l'aportació més important de l'institut d'aquests anys?

Crec que ha sigut obrir els horitzons als nois i noies del barri.

- Alguna cosa que t'ha quedat pendent al 25è aniversari?

Volia rendir homenatge a Flavià Sanfeliu, director de l'institut durant 11 anys i professor de castellà. Va morir fa dos anys i en honor seu es va fer una lectura del *Quijote*, però a mi em va quedar pendent fer-li un bon homenatge.

Per altra part, més anecdòtica, m'hagués agradat fer una ampolla de cava amb l'etiqueta del 25è aniversari.

- Sabem que ets una de les impulsores de l'Associació d'Ex-alumnes de l'institut. Estàs satisfeta del seu desenvolupament? Quins plans teniu?

En la pràctica això és complicat. Encara que la gent té molta il·lusió, és molt difícil trobar horaris compatibles per a tots.

Després de totes les activitats de l'any passat, la veritat és que tots els ex-alumnes estaven exhausts. Simplement ens trobem, fem uns partits i ens divertim junts, que és l'important en aquesta associació. Personalment m'agradaria repetir la celebració de conferències.

La revista ha estat investigant sobre el teu passat i ens hem adonat que has estudiat aquí, en aquest institut. Això ha despertat la nostra curiositat per saber com era l'Estrella d'alumna:

- Eres una alumna exemplar?

Era bona estudiant, aprovava i això, però... xerrava molt.

- Quina tècnica utilitzaves per estudiar?

L'important es saber adaptar-te, si a una matèria li has de dedicar més temps perquè et costa més, dons l'hi dediques.

- Penses que l'estudi és difícil?

L'estudi és bonic, però cal esforç, com tot el que mereix la pena en la vida, cal esforç per conquistar el teu marit i conviure amb ell després, cal esforç per tenir un fill,...

- T'agradava la forma d'estudi de l'institut?

Hi havia profes a qui adorava, altres a qui no, però mai em van fer odiar una matèria.

- D'on conserves més amics, de l'institut o de la universitat?

De l'institut.

- Després de saber això, en volem més, saber, per exemple, com ha canviat l'insti des que eres alumna fins ara.

Respecte a les instal·lacions, no molt, les dutxes estan igual que quan jo era alumna.

- I amb l'alumnat, trobes molt canvi?

Sí, l'alumnat ha canviat molt, no respecte a la immigració, sinó respecte a valors humans.

- Creus que ara els alumnes surten millor o pitjor preparats?.

Crec que el sistema LOGSE-LOE ha baixat considerablement els nivells, però els alumnes surten ben preparats. Ara, el nostre sistema, l'antic, era més exigent.

- Una vegada fora de l'institut, què vas estudiar? On i per què?

Vaig estudiar Enginyeria Tècnica en Telecomunicacions a Vilanova i la Geltrú, especialització en Equips Electrònics. La veritat és que jo volia estudiar Matemàtiques pures però ma mare es moria de por perquè marxés a viure a Barcelona, per tant vaig estudiar això a Vilanova i la Geltrú. Però no me'n penedeixo d'haver-ho fet, eh!

- Abans de treballar de professora, vas treballar en algun altre lloc?

Sí, des que vaig acabar la carrera vaig treballar en manteniment informàtic.

- Per quina raó vas decidir dedicar-te a l'ensenyament? N'estàs satisfeta de la teva elecció? Què és el millor i què el pitjor?

Quan vaig tenir la meva filla em va canviar el món, vaig començar a valorar coses que no havia valorat. Ho vaig provar i em va enganxar. Estaré aquí fins que cregui que puc aportar alguna cosa.

El millor d'aquesta feina és que sempre estàs a l'última; el pitjor és la sensació de fracàs que experimentes sovint...

- De quines i quantes associacions ets membre?

De moltes, de l'associació d'ex-alumnes, de l'associació de pares del Col·legi dels Àngels, de la de l'institut, de la Parròquia de Torreforta... i alguna més inconfessable.

- Fas algun esport?

Doncs esporàdicament faig natació, squash... però poc, el que més m'agrada és caminar per la muntanya.

- Tens fills?

Sí, una filla i un fill.

- Com passes el teu temps lliure?

La veritat és que tinc molt poc temps per a mi, dedico tot el meu temps lliure a gaudir dels meus fills.

- Un consell que t'han donat?

"Para!"

- Vols afegir alguna cosa que ha quedat per dir?

M'agradaria molt sentir que els alumnes milloreu quan passeu per aquí. Millorar es tenir més eines per afrontar la vida i ser feliços. aquest seria el meu gran somni.

Alexia Ferré

No tot és estudiar. Fora de l'Institut els alumnes fan **activitats** de tota mena. En aquesta secció us en volem oferir una mostra.

Mireia Pérez. Passió per la música

Alguns defineixen la música com un passatemps, per a uns altres és el seu pa, per a mi és una forma de sentir, d'expressar, "la música és l'únic idioma universal", va dir Louis Armstrong.

Des de molt petita havia respirat a casa un aire molt musical, al meu pare li agrada moltíssim la música, quan era petit va estudiar piano al Conservatori de Reus i sempre ha mirat d'ensenyar-me'n i així poder tocar tots dos junts.

Quan vaig arribar a l'Institut, a l'IES Campclar, em vaig trobar que hi havia una orquestra, així al segon any de la meva estança no vaig dubtar a apuntar-m'hi. A partir de l'orquestra a càrrec de la professora Montserrat Esporrín i les classes de música del professor Pere Pons, de qui també vaig aprendre molt i li estic molt agraïda, vaig començar a agafar una estima especial als instruments de vent, així vaig començar a tocar la flauta soprano i la tenor, més tard, el clarinet.

L'any 2006, al voltant de les festes de la nostra patrona Santa Tecla, a través d'un amic vaig començar a tocar la gralla, instrument tradicional que acompanya fidelment els castells i les cercaviles des d'antany, i entro a formar part d'una petita, però no per això menys important, entitat castellera, la "Colla Xiquets del Serrallo", on vaig conèixer molta gent. El fet de pertànyer a una colla castellera em va proporcionar coneixement a nivell tradicional i experiències molt especials. Sempre havia estat jo qui anava a les

grans festes per veure els qui tocaven, els castells, els capgrossos, els gegants, la víbria, la cucafera ... etc. i ara jo formava part d'a-

questes celebracions on veus com els nens petits les viuen, riuen, queden bocabadats i fins i tot ploren quan cau un castell o se'ls acosta una bèstia, veus com la gent et fa fotos, disfruta i tots volen estar en primera plana per veure millor el Seguici. És, sens dubte, una experiència única que des de fora es veu totalment diferent, per això aprofito i faig una crida a tothom que hi vulgui participar, que ho faci! i que no reti cop d'ull a edats, que tothom en major o menor mesura hi pot participar i fer les nostres festes més grans.

Per últim, esmentar la guitarra elèctrica que em van regalar pel meu aniversari a l'abril del 2007, però amb aquesta encara no em defenso prou bé!

I fins aquí la meva petita història pel que fa a la música, que espero, pugui continuar amb el pas del temps si ella es deixa agafar una mica més.

Mireia Pérez

Jénnifer Abrio i Gilbert García. Campions de Catalunya de karate

Practico karate des que tenia 5 anys. Amb 13 anys em vaig treure el cinturó negre per la Federació Catalana i tres anys més tard el negre 1er DAN per la Federació Espanyola. L'any passat vaig poder veure com l'entrenament valia la pena ja que en el campionat d'Espanya vaig quedar 3^a. Aquest any en el campionat de Catalunya vaig quedar 1^a i el 15 i 16 de desembre vaig anar a Itàlia a un campionat per equips, representant la Federació Catalana, on vam aconseguir el 2n lloc. M'agrada molt fer karate i es un esport que m'enriqueix com a persona i em satisfà. Continuaré entrenant molt dur i a veure com em van els resultats.

Des dels 5 anys practico karate i des dels 13 tinc cinturó negre, i actualment ja tinc 1° Dan per la Federació Espanyola de Karate. Aquest ha sigut un bon any, ja que el mes passat a Barcelona vaig quedar campió de Catalunya, i ara després de la selecció corresponent a cada campionat oficial, arribarà el campionat de Espanya, que es farà a Madrid al mes de gener. Només dir per últim, que el karate com tots els altres esports de competició, requereix molt esforç i molta entrega, fins i tot en situacions adverses, per arribar a la meta que vols, però finalment veus els teus esforços recompensats.

Jénnifer Abrio

Gilbert García

TALLERS

Fem tallers per als grups de 1rD i 1rE d'ESO, després també fem tallers per a la unitat de suport que és 2n E i per l'aula oberta 4t D.

Els tallers que es fan són els següents:

- Taller De Manualitats: tots els dilluns de l'any, els alumnes de 1rE fan dues hores a la tarda, de 16h a 18h, mentre que els nois de 1rD ho fan els dimarts, també de 16h a 18h.

- La Unitat de Suport: el primer trimestre han fet un taller d'esport els dijous de 16h a 18h. Al segon trimestre dos dies a la setmana, els dimarts i els dijous a la tarda, es fa el taller de jardineria. En el tercer trimestre faran un taller de pintura, dues tardes a la setmana.

- Aula oberta: aquests tan sols fan tallers al segon trimestre i faran un taller de fusteria dos dies a la setmana de 16h a 18h.

Això es fa bàsicament perquè són

grups que pensem que les habilitats manipulatives els van molt bé. Hi ha una altra raó, però, que és una manera que tinguin contacte amb diferents professions que els puguin obrir les portes de cara al futur.

Els monitors que fan aquests tallers, són persones especialistes externes a l'institut.

TORNEN LES AULES PREFABRICADES

Aquest any s'han tornat a fer servir els barracons, en bones condicions, gràcies al Departament d'Educació, que ha pagat les reformes: lavabos nous, envans nous, instal·lació elèctrica nova, pintura completa d'aules (i/e),

i aula de tecnologia nova, reparació de finestres, s'han tret totes les herbes,

s'ha fet més gran l'accés a la zona i s'ha canviat tota la tanca del perímetre exterior.

Després de 12 cursos que estan aquí, i que el curs passat estiguessin tancats, aquest any s'han utilitzat novament, ocupats pels cursos de 2on de Batxillerat, a causa de l'augment de grups que ha experimentat l'institut aquest curs.

PDAs A L'INSTITUT

Una novetat d'aquest curs han sigut les PDAs repartides als professors, que els faciliten el treball, fonamentalment per controlar l'assistència de l'alumnat i justificar les faltes. Gràcies a les PDAs s'han notat millores en tot els sentits. La majoria dels professors es mostren satisfets amb el nou sistema.

Algunes dels usos de les PDAs són:

- Controlar l'assistència a classe.
- Utilitzar la PDA de mà per organitzar les pròpies tasques.
- Mantenir-se al dia amb el Calendari i l'agenda.
- Tenir els contactes actualitzats.
- Crear un àlbum de fotos.
- Introducir informació diversa ràpidament i fàcilment.
- Comunicar reunions.

CONCERT DE NADAL DE L'ORQUESTRA DE L'IES

Com cada any, l'orquestra de l'institut, ha fet un concert amb motiu de les festes de Nadal.

La professora Montserrat Esporrín amb els alumnes de 1r de BAT del crèdit de música, van preparar amb molta illusió la primera part del concert. La música de cambra va sonar a la Sala d'Actes del centre amb 4 tipus de flautes diferents, interpretant 7 cançons,

dues de les quals, del conegut compositor Händel.

La segona part del concert la van protagonitzar tots els alumnes de l'orquestra, de 1r, 2n i 3r d'ESO, i companys de BAT, tots junts eren 34 alumnes. En aquesta part el públic va gaudir de les cançons nadalenques més conegudes, com el "Noi de la Mare", "La nit de Nadal", la "Cançó de bressol" i "Jingle Bells", interpretades amb una gran varietat d'instruments, entre els que destacaven, el piano, el violí, el clarinet i la guitarra elèctrica

NOU PEC

El procés d'elaboració del nou Projecte Educatiu de l'IES entra en la recta final. El nou PEC, que ha de ser aprovat després que s'hi formulin les darreres esmenes, constiuteix la Carta Magna del centre.

En ell s'analitza el context en què es desenvolupa l'activitat docent i s'aborden:

- Els trets d'identitat de l'IES
- Els objectius que perseguim
- Les prioritats educatives
- L'estructura organitzativa

RESOLDRE ELS CONFLICTES DIALOGANT

Conversa amb Adela López, Coordinadora de Mediació de l'Institut

La **mediació**, instaurada al nostre centre el maig de 2006, consisteix a resoldre pacíficament els conflictes que puguin sorgir mitjançant el diàleg, per millorar la convivència del centre. Hi intervenen professors i alumnes que van fer un curs de formació, i en l'actualitat hi participen alumnes de 2n de BAT i 4t d'ESO. Com a **coordinadora**, Adela López s'encarrega de vetllar pel bon funcionament del servei. Coordina les parelles de mediació, porta l'agenda i l'arxiu de les mediacions realitzades, rep les demandes de mediació i es posa en contacte amb les persones implicades als conflictes

Quantes vegades heu intervingut i amb quins resultats?

Hem intervingut en 25 mediacions de diferents tipologies. No tots els conflictes se solucionen, però com a mínim, s'arriba a algun tipus d'acord que les parts es comprometen a respectar. D'entrada hem aconseguit una sensibilització dels alumnes envers aquesta nova via de resolució de conflictes. Fins fa poc més d'un any, gairebé no n'havien sentit parlar. Seguim treballant, però, en aquesta línia, sobretot amb els alumnes de nova incorporació. En aquest segon curs d'implantació esperem valorar si ha millorat realment la convivència al centre. Com a coordinadora us puc dir que tots els alumnes que han participat com a implicats en una mediació asseguren creure que molts dels seus conflictes es podrien solucionar d'aquesta manera. La majoria surten contents; de fet, al cap d'un temps es fan demandes de mediació per a companys seus

Que passa si no se soluciona?

Si no s'aconsegueix arribar a cap acord, donat que es tracta de conflictes que afecten la convivència del

centre, s'aplica el reglament, és a dir, s'imposen les sancions adients o bé es deriva el cas a la prefectura d'estudis.

A petició de qui s'intervé?

Pot fer la demanda qualsevol persona que tingui coneixement del conflicte, ja sigui un alumne, una de les persones implicades, el tutor o un altre professor. Fins i tot hi ha casos que per la seva tipologia són derivats des de la prefectura d'estudis.

És confidencial?

És totalment confidencial. La coordinadora de mediació es posa en contacte amb les persones implicades amb la intenció de concretar una trobada a la qual sempre assistiran de manera voluntària. Una vegada començada la mediació només en tenen coneixement les persones implicades al conflicte i els mediadors.

Tenen coneixement de la mediació, els pares?

Només truquem els pares si no es respecten els acords presos i hem d'aplicar el reglament o, si com a conseqüència del conflicte, hi ha un baix rendiment acadèmic de l'alumne o alumnes implicats. Però abans de posar-nos en contacte amb la família, comuniquem el cas al tutor.

Es pot fer una mediació a petició dels pares?

Sí, de fet, hem fet mediacions que han sigut demanades a l'hora per pares i tutors.

Com ho fem per poder demanar la mediació?

S'ha d'omplir un full de demanda de mediació que es troba disponible a la consergeria del centre i dipositar-lo a la bústia de mediació instal·lada al vestíbul de l'institut, just sota la bústia de La Veu Jove. També es pot fer la demanda parlant directament amb la coordinadora de mediació o amb el tutor.

Quina és la tipologia dels conflic-

tes mediats?

Normalment es tracta de petits conflictes que surten amb la convivència, com per exemple, nois que s'insulten i es molesten mútuament perquè arrossegueu aquesta dinàmica des de primària, o noies que deixen de parlar-se perquè hi ha hagut un malentès que no han sigut capaces d'aclarir. Semblen conflictes de poca transcendència, però, sovint d'un petit problema se'n fa un de gran perquè comencen a intervenir terceres i quarts persones. També existeixen conflictes entre alumnes de diferents cultures, i en aquests casos és molt curiosa la reacció de cadascun d'ells quan es troben sols en un despatx de mediació. Les barreres que semblaven infranquejables no ho són tant. S'entenen més del que sembla.

Just començar la mediació vam tenir un cas molt especial. Una noia de batxillerat estava tan angoixada amb el seu problema que fins i tot volia deixar l'institut. Un malentès havia fet que deixés de parlar-se amb la seva millor amiga, però aquest problema es va estendre i cap noia de la classe li parlava. Li van fer el buit. Un company seu, amic de les dues noies, va fer la demanda, coincidint amb el dia que va venir la mare a parlar amb el tutor. No vam aconseguir que es parlessin de cop, però sí que ho van fer la resta de noies de la classe que van entendre que elles no podien prendre part en el conflicte.

Aquelles dues noies ja van acabar els seus estudis a l'institut i ara són amigues.

De vegades l'edat adolescent juga males passades.

Alba Díaz i Alexia Ferré

UN INSTITUT MULTICULTURAL

Composició de l'IES Campclar.

Total d'alumnes: 596 (ESO: 465 | BAT: 83 | CICLES F.: 48)

Alumnes nouvinguts:

ESO: 95 Marroc, 12 Colòmbia, 2 República Dominicana, 3 Brasil, 1 Xile, 2 Cuba, 1 Equador, 1 Perú, 3 Argentina, 2 Paquistà, 2 Nigèria, 1 Romania i 1 Xina.

BAT: 4 Marroc, 2 Colòmbia, 1 Hondures, 1 Romania i 1 Alemanya.

CICLES: 2 Marroc

Vivienne Feske. 2n de Batxillerat. Alemanya

Tot va començar quan vaig arribar a l'aeroport de Barcelona. No m'esperava que tot estaria en català i com que no parlava ni castellà ni català no va ser especialment fàcil. Vaig començar a buscar un camí que em portés cap a l'estació de tren, però el pont l'estaven reconstruint i per tant no funcionava. Hi havia un

rètol que deia que hi havia un transport que portava els passatgers a l'estació de trens, però no deia on. Després de mitja hora per l'aeroport vaig trobar una parada amb molta gent esperant i va preguntar a una persona si aquest autobús ens portaria cap a l'estació de tren i em va dir que sí. Uns vint minuts després vaig veure un autobús a l'horitzó i quan va parar, tota la gent va pujar-hi i l'autobús ens va portar cap a l'estació. Ja vaig pensar que el meu viatge ara seria més fàcil... però no ho seria. Després d'haver-me comprat un bitllet de tren i esperar uns 15 minuts, va venir una dona que em volia explicar alguna cosa, però em va ser impossible entendre-la. Com que molta gent s'aixecava dels seus seients per sortir, jo també vaig anar-me'n. Vaig preguntar de nou a algú que passava on s'havia d'anar i em va dir que els trens no funcionaven i per tant havíem d'agafar un autobús que ens portés a Sants Estació. Bé...tots vam esperar... però... no va venir cap autobús. Va venir amb una hora i mitja de retard. Des del començament del meu viatge ja havien passat uns cinc hores i ja estava una mica cansada, però finalment va venir l'autobús i ens va portar sense problemes a l'estació de Sants. Una vegada allí havia de comprar un altre bitllet cap a Tarragona. Naturalment vaig tenir un altre problema...Com saber quin dels trens era el que em podria dur a Tarragona? Per tant vaig preguntar una altra vegada a molta gent si ells sabien quin era el tren cap a Tarragona

i quan venia. Tres quarts d'hora després vaig pujar al tren cap a Tarragona i tot va anar bé. Quan vaig parlar del meu dia a casa i de les 7 hores de viatge, el que em van dir va ser: "Això és típic d'Espanya, ja t'hi pots acostumar.", i van riure.

No només estava sola sinó que tampoc funcionaven els transports públics. Així aquest va ser la meva primera experiència a Espanya.

Però una cosa molt positiva era que tota la gent a qui vaig preguntar era molt amable i em treien la vergonya de preguntar coses en un país estranger. Aquesta va ser una de les millors experiències, perquè em va mostrar que ajudar els turistes al meu país és molt important ja que jo espero el mateix quan vaig de viatge.

Una altra cosa que vaig observar és que la gent es pren la vida molt diferent a la del meu país. Aquí és molt més oberta i els problemes que sortien no es veien tan greus.

La gent, encara que no es coneix, comença a parlar i a passar-s'ho bé. Això m'agrada molt perquè et sents familiar en un país d'on no ets d'origen.

També es nota que el clima d'aquí influeix molt en aquesta mentalitat perquè en un país com Espanya i especialment al Mediterrani, com a Catalunya, quasi sempre fa molt de sol i la temperatura és gairebé ideal, i la gent està molt més feliç que la gent dels països del nord, on sempre fa fred i a penes veus el sol.

El menjar també era molt estrany per a mi. Sobretot el marisc, que al principi em costava moltíssim de menjar però ara ja m'hi he acostumat i m'agrada força. Ara, no és comparable amb el menjar del meu país, Alemanya.

Encara podria escriure molt més de les meves experiències d'aquí, que han sigut moltes perquè cada dia en tens unes quantes més. És realment fantàstic.

Raoua El Wadiri. 1r de Batxillerat. Marroc

El primer dia que vaig arribar a Tarragona estava molt trista i al mateix temps contenta, trista perquè em vaig separar de la meua família i els meus amics i vaig haver d'abandonar el meu país, i contenta perquè anava a descobrir un altre país, unes altres persones i una altra cultura. Els primers quinze dies vaig sortir molt per conèixer una mica la ciutat, després el meu pare em va matricular a l'institut, però quan hi vaig ser no podia parlar amb ningú perquè no coneixia la llengua. En arribar em van posar a l'Aula d'Acollida on vaig aprendre el català,. Quan vaig sortir de l'Aula d'Acollida vaig notar molt la diferència en les classes, i em va costar acostumar-m'hi perquè feien les classes de manera molt diferent.

Però ara estic molt acostumada i tinc molts amics i tots em tracten molt bé.

Cindy Rocío Orellana. 1r de Batxillerat. Hondures

Hi ha moltes experiències de les persones que viatgen a altres països en condicions realment difícils, moltes que fins i tot s'arrisquen a morir. Però tot això es fa per poder ajudar les seves famílies i per poder viure una mica millor.

El meu nom és Cindy Rocío, sóc d'Hondures i visc a Espanya amb el meu germà des de fa poc. Faig primer de Batxillerat. Fins ara puc dir que no em penedeixo d'haver vingut, no només perquè he conegut noves cultures i molta gent, sinó també perquè també he après moltes coses noves. Al començament va ser molt difícil adaptar-me. El més difícil va ser l'idioma i en els estudis anava molt malament perquè tenia un nivell molt baix. Però gràcies a l'ajut dels professors i els amics ho he anat superant poc a poc. Encara que em queda molt per fer, estic decidida a tirar endavant. En aquests anys no he oblidat d'on sóc i m'agradaria tornar-hi per veure la meua família, sobretot la meua mare i els meus germans. Sempre he pensat que si m'ho proposo ho puc aconseguir, per això animo a tothom a tirar endavant. I a les persones que tenen aquesta oportunitat, que l'aprofitin, ja que només passa un cop a la vida. Per acabar, dono les gràcies a tots aquells que m'han ajudat i continuen fent-t'ho.

Andreea Talmaciu. 2n de Batxillerat. Romania

Se'm fa difícil recordar com em vaig sentir quan vaig arribar aquí, al principi no em sentia gaire bé perquè estranyava amics, companys i família. Però en poc temps em vaig integrar a la escola, hi vaig fer amics, i em vaig sentir millor. Abans de començar el col·legi em preocupava que als meus companys no els agradés la meua presència, pel que havia sentit. Però tot això va ser només en el meu pensament, els meus companys van ser molt amables amb mi i em van tractar molt bé. L'altra cosa que em preocupava era l'idioma, vaig tenir la sort de saber el castellà abans d'arribar a Espanya, això em va facilitar molt les coses, però el català era nou per a mi i al principi em va costar. Però en menys de 5 mesos ja l'entenia, ja que és semblant al meu idioma. L'estudi el vaig trobar molt diferent al del meu país, allà era molt més difícil i hi

havia molta competència entre els alumnes per treure millors notes i així superar els altres. La cultura espanyola em sembla molt semblant a la meua, amb petits canvis, en el menjar, en els costums i altres coses. M'hi he adaptat sense oblidar la meua. He tractat d'unir les dues cultures i aprendre tot el que puc de la cultura espanyola i de les altres cultures que conviuen amb ella. Cada cultura té una cosa que hem d'aprendre i hem de tractar bé a tothom, indiferentment del seu color i la seva cultura, ja que tots som iguals, no hem de jutjar a tots per les coses que fan alguns. Conèixer gent d'altres països sempre és una millora, perquè veiem com és la realitat en aquests països, on no tot és color rosa, i aprenem moltes coses noves. Hi ha molts nois i noies en la meua situació, espero que tots hagin tingut la meua sort i que s'hagin acomodats a aquesta nova vida.

Gairebé un 23% de l'alumnat és nouvingut

A l'inici d'aquest curs 2007-08, al nostre institut podríem dir que hi ha tot un ventall d'alumnes de diverses nacionalitats. En l'actualitat comptem entre ESO, Batxillerat i Cicles

implica que gairebé sempre s'incorporen amb una mancança o desconeixement de l'idioma i això fa que tot i que els assignem un curs i una aula, han de passar fins a catorze

hores del seu horari lectiu setmanal a l'Aula d'Acol·lida, on se'ls fa una immersió lingüística del català. Poc a poc s'aniran incorporant a l'aula ordinària amb la

que el que fa uns anys era novetat, actualment s'està veient per molta part de la comunitat educativa com una realitat que està immersa dins la nostra societat i alhora suposa un enriquiment cultural.

una realitat social que suposa un enriquiment cultural

Actualment tenim a l'IES Campclar l'Aula d'Acol·lida amb dues tutores a temps complert, però donat que el nombre d'alumnes nouvinguts que hi ha en aquestes aules (una cinquantena) és molt alt, també dues professores del centre ajuden unes hores a reforçar l'idioma a aquests alumnes. Per tant, s'està treballant de forma intensa perquè aquests alumnes, sense perdre la seva idiosincràsia i els seus costums, s'integrin el més aviat possible en el

Formatius amb gairebé sis-cents alumnes de setze països diferents. Als alumnes que pertanyen al nostre país, i que es correspondria amb un 77'1% del total, hi hem de sumar en segon el lloc els que provenen del Marroc, i que vindrien a ser el 16'9% del nostre alumnat. Però junt amb aquests dos grups també tenim, encara que de forma més minoritària, alumnes que provenen de països americans com Colòmbia, Hondures, República Dominicana, Xile, Perú, Brasil, Equador, Cuba i Argentina. Un altre grup d'alumnes, en menor quantitat, provenen de països com Romania, Alemanya, i fins i tot, de Nigèria, Paquistà i Xina. El tant per cent del total d'alumnat nouvingut seria del 22'8%.

nois i noies de 17 nacionalitats diferents

Hem de tenir present que normalment els alumnes nouvinguts no s'incorporen tots a l'inici del curs, sinó que molts d'ells es matriculen un cop començat el curs i fins i tot, n'hi ha que arriben més tard. Això

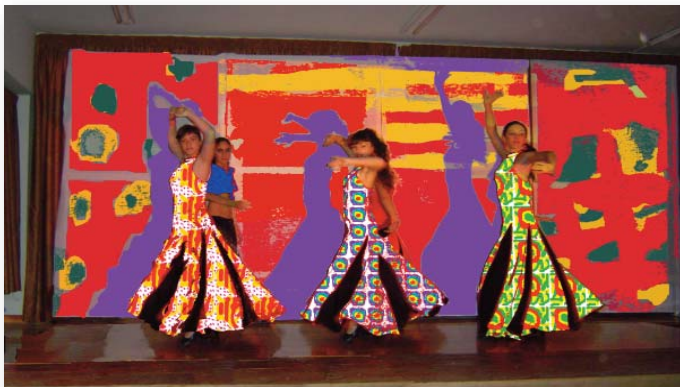
resta dels companys de classe i, per tant, adaptant-se a l'horari establert.

En el moment de l'acollida de l'alumne nouvingut al centre expliquem a les famílies el pla de treball del seu fill/a. En el cas dels alumnes magribins comptem amb l'ajuda d'un traductor, l'Abdullah, que ens facilita la feina quan els nous alumnes no parlen ni entenen el nostre idioma. En el cas d'altres nacionalitats, si saben castellà, francès o anglès ens és més fàcil la comunicació. Aquest és el problema més freqüent sobretot a l'hora de l'arribada al centre, tot i que

després és normal que hi hagi un procés d'adaptació a una cultura diferent a la seva, tenint en compte que aquest intercanvi cultural es fa des d'ambdues bandes, però hem de tenir present que és un camí a vegades no gens fàcil de fer, pel sol fet en moltes ocasions del desconeixement intercultural, fet que pot provocar rebuig o aïllament d'algun alumne/a; amb tot, pensem

nostre sistema educatiu i de retruc a la societat que els acull.

Montserrat Esporrín

TREBALLAR PER ASSOLIR EL BENESTAR SOCIAL DE LA COMUNITAT

Jordi Navarro Lliberato. 40 anys. Casat amb dos fill, ex-regidor de l'Ajuntament de Tarragona per ICV, professor de la URV de Treball Social i Director del Servei Territorial d'ADIGSA a Tarragona i representant de la Secretària d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya a les comarques tarragonines.

En sortir de l'Institut vas estudiar dos anys de filologia fins que vas decidir-te pel Treball Social.

Volia que els estudis em servissin per treballar en una professió relacionada amb l'atenció a les persones.

I per això vas dedicar-te a la política durant alguns anys com a regidor de l'Ajuntament?

Sí, va ser molt difícil perquè el grup polític amb què em vaig presentar feia més de dotze anys que no tenia representació municipal. És molt engrescador servir la teva ciutat, les seves persones, de manera coherent amb l'ideari, el model de ciutat i el programa amb què un grup polític s'ha presentat davant la ciutadania. Però no és el mateix estar al govern que a l'oposició, en el primer cas el teu encàrrec hauria de ser portar a la pràctica les promeses fetes durant la contesa electoral, amb principis ètics i una aposta per la radicalitat democràtica i la bona gestió dels diners públics; i en el cas d'estar a l'oposició, caldria vetllar per les bones pràctiques democràtiques i ètiques de l'equip de govern i anar fent propostes per intentar que el govern les incorpori.

Què és el que més et va satisfer d'aquella activitat?

Sens dubte, la possibilitat de treba-

llar per la teva comunitat, de poder portar a la pràctica les teves idees, el contacte amb la gent.

I el que menys?
La hipocresia de bona part de la política, la pressió mediàtica i la seva perversió.

Què et va impulsar a entrar com a professor a la universitat?

Tenia ganes d'aportar la meua experiència des de la pràctica. Poder transmetre a les persones que volen incorporar-se a la professió de Treball Social, la il·lusió per aquesta feina, els fonaments que l'han de sustentar, les tècniques que han d'utilitzar per exercir-la correctament, la importància de l'ètica professional.

En què consisteix l'activitat d'un treballador social?

Té com a finalitat la prevenció, resolució i transformació de les causes-efectes de les necessitats socials de les persones, amb l'objectiu últim d'assolir això que anomenem benestar social.

On treballa un treballador social?
Treballa en molts àmbits diferents. A tall d'exemple, puc dir-vos que pot treballar en serveis socials d'atenció social primària, atenció socio-sanitària, centres educatius especials, empreses, en l'àmbit de l'habitatge i l'urbanisme, la seguretat social, la justícia, institucions penitenciàries, en l'àmbit de les migracions, en el de la dona, els sense sostre, els discapacitats o la gent gran ... déu n'hi do...oi?

Davant d'un problema que necessita ajuda del treballador social, quin es el procés a seguir?

Si parléssim del treball individual,

atendre la seva demanda, analitzar-la, trobar les necessitats reals i les llatents, definir el problema, fer la hipòtesis diagnòstica i després preveure les formes d'intervenció. I si optem per un pla de treball, cal explicitar els objectius, establir terminis, estratègies, executar-lo, fer el seguiment i analitzar els resultats. Això fa que treballem també des de la perspectiva comunitària i des de l'òptica de la prevenció.

Explica'ns què és ADIGSA.

És l'empresa pública de la Generalitat de Catalunya que administra i gestiona el parc d'habitatges de protecció oficial de la Generalitat i té encomanada la seva adjudicació i manteniment, així com el desenvolupament de la Xarxa de Mediació al Lloguer Social, el Programa de Cessió d'Habitatges i la Xarxa d'Habitatges d'Inclusió.

Teniu molta feina?

Moltíssima, administrem més de 5.000 habitatges i 1.000 de lloguer, distribuïts per totes les comarques tarragonines.

Tenint tantes a coses a fer, et queda temps per a tu?

No massa, tot i que considero que tot això forma part de mi i de la meua manera de viure, ho he triat jo. Però, la veritat és que no tinc massa temps lliure i l'aprofito per estar amb la família, sobretot amb els meus fills Sara i Omar, m'agrada molt anar al cinema, fer senderisme i de tant en tant, escriure contes.

Vols afegir alguna cosa?

Estic molt content d'haver fet aquesta entrevista, ja que sempre he dit que l'Institut de Camplor va marcar un punt d'inflexió personal a la meua vida.

Alexia Ferré